നിരാകരണ പത്രം

പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്താടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാര കക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

ത്രിയംബക് എസ്. ഹെഗ്ഡെ

v.

ശ്രീപാദ്

(ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നം.849-850/2011)

23 സെപ്റ്റംബർ **2021**

[ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് എൻ. വി. രമണ, ജസ്റ്റിസ് സൂര്യ കാന്ത്, ജസ്റ്റിസ് എ.എസ്. ബൊപ്പണ്ണ]

1881-ലെ നെഗോഷ്യബിൾ ഇൻസ്ട്രുമെന്റ്സ് നിയമം – *118, 139* എന്നീ വകുപ്പുകൾ – എതിർകക്ഷി തന്റെ വീട് വിൽക്കാൻ അപ്പീൽവാദിയെ സമീപിച്ചു എന്നതായിരുന്നു അപ്പീൽവാദിയുടെ കേസ്- ഇതിന്റെ ഭാഗമായി, *2006* ജൂൺ *06*-ന് ഒരു കരാർ എതിർകക്ഷി ഒപ്പിടുകയും ആകെ *4,00,000/-* രൂപ വില നിശ്ചയിച്ചതിൽ *3,50,000/-* രൂപ അഡ്വാൻസായി കൈപ്പറ്റുകയും ചെയ്തു- പിന്നീട്, വീട് എതിർകക്ഷിയുടെ പിതാവിന്റെ പേരിലാണെന്നും അത് വിൽക്കാൻ എതിർകക്ഷിക്ക് അധികാരമില്ലെന്നും അപ്പീൽവാദി കണ്ടെത്തി- *3,50,000/-* രൂപ തിരികെ ആവശ്യപ്പെട്ടു- പ്രതി മുഴുവൻ തുകയും നൽകാതെ *1,50,000/-* രൂപയുടെ ചെക്ക് നൽകി- ഈ ചെക്ക് ബാങ്കിൽ ഹാജരാക്കിയപ്പോൾ 'പണം അപര്യാപ്തം' എന്ന കാരണം പറഞ്ഞ് മടങ്ങി- തുടർന്ന്, അപ്പീൽവാദി ചെക്ക് മടങ്ങിയ വിവരം എതിർകക്ഷിയെ അറിയിച്ചുകൊണ്ട് നോട്ടീസ് അയച്ചെങ്കിലും മറുപടി ലഭിച്ചില്ല- അപ്പീൽവാദി എൻ.ഐ നിയമത്തിലെ *138*-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം പ്രതിക്കെതിരെ പരാതി നൽകി പ്രോസിക്യൂഷൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു- ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് എതിർകക്ഷിയെ ശിക്ഷിക്കുകയും *6* മാസത്തെ സാധാരണ തടവും *2,00,000/-* രൂപ പിഴയും വിധിച്ചു- സെഷൻസ് ജഡ്ജി മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ച അപ്പീലുകൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞു-

ഹൈക്കോടതിയിൽ, അപ്പീൽവാദിയുടെ ഒരു ബന്ധു തന്റെ അഭിഭാഷകന്റെ ഓഫീസിൽ ജൂനിയറാണെന്നും, ഈ അധികാര സ്ഥാനത്തെ ദുരുപയോഗം ചെയ്ത് പണം ലഭിക്കാതെ തന്നെ കരാറിലും ചെക്കിലും ഒപ്പിടാൻ തന്നെ നിർബന്ധിതനാക്കിയെന്നും എതിർകക്ഷി വാദിച്ചു- ഈ വാദത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഹൈക്കോടതി എതിർകക്ഷിയുടെ ശിക്ഷ റദ്ദാക്കി- അപ്പീലിൽ, വിധി ഇങ്ങനെയായിരുന്നു*:* കരാറിലെ ഒപ്പും, അതിലുപരി മടങ്ങിയ ചെക്കിലെ ഒപ്പും തർക്കവിഷയമല്ലാത്തതിനാൽ, എൻ.ഐ നിയമത്തിലെ *118, 139* എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ള അനുമാനം നിലവിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്- ഈ അനുമാനം ഖണ്ഡിക്കുന്നതുവരെ നിലനിൽക്കും- അപ്പീൽവാദിയുടെ ഒരു ബന്ധു തന്റെ അഭിഭാഷകന്റെ ജൂനിയറാണെന്നും, ചെക്കിൽ ഒപ്പിടാൻ തന്റെ അധികാര സ്ഥാനം ദുരുപയോഗം ചെയ്തെന്നുമുള്ള എതിർകക്ഷിയുടെ വാദത്തിന് , കക്ഷികൾ തമ്മിൽ യാതൊരു ഇടപാടും നടന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഒപ്പിടാൻ അത്തരം ഒരു സാഹചര്യം എന്തുകൊണ്ട് ഉണ്ടായി എന്നത് സംബന്ധിച്ച് യാതൊരു വിശദീകരണവും നൽകിയിട്ടില്ല- ഇതുകൂടാതെ, ഈ കഥ ആദ്യമായിട്ട് ഹൈക്കോടതിയിൽ ആണ് അവതരിപ്പിച്ചത്-ചെക്ക് മടങ്ങിയ വിവരം അറിയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നോട്ടീസിന് എതിർകക്ഷി മറുപടി നൽകിയിട്ടില്ലായിരുന്നു, അപ്പോഴും ഈ വാദം ഉന്നയിച്ചില്ല- ഇത് ജെ.എം.എഫ്.സിയിലോ സെഷൻസ് ജഡ്ജി മുമ്പാകെയോ ഉന്നയിച്ചിരുന്നില്ല- കൂടാതെ, ചെക്ക് മടങ്ങിയ അതേ കേസിൽ, സ്വന്തം ജൂനിയർ തന്റെ അധികാര സ്ഥാനം ഉപയോഗിച്ച് ഒപ്പുകൾ നേടിയെടുത്ത, അങ്ങനെയൊരു അഭിഭാഷകനെ എതിർകക്ഷി എന്തുകൊണ്ട് നിയമിച്ചു എന്നതിനും വിശദീകരണമില്ല- അതുപോലെ, ഒരു ജൂനിയർ അഭിഭാഷകൻ തന്റെ അധികാര സ്ഥാനം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, *3,50,000/-* രൂപ എന്ന മുഴുവൻ തുകയ്ക്ക് പകരം *1,50,000/-* രൂപയുടെ കുറഞ്ഞ തുകയ്ക്കുള്ള ചെക്ക് എന്തുകൊണ്ട് കൈപ്പറ്റി എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമാണ്- ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, എതിർകക്ഷി ഉന്നയിച്ച കേസ്, ഏറിയതോതിലുള്ള സാധ്യതയുടെ *(preponderance of probability)* ഉരകല്ലിൽ പരിശോധിച്ചാൽ പോലും, ഖണ്ഡനത്തിനുള്ള

നിബന്ധനകൾ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നില്ല- ഹൈക്കോടതിയുടെ നിഗമനം ശരിയായിരുന്നില്ല- ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ശിക്ഷാവിധി ശരിവയ്ക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ശിക്ഷയിൽ മാറ്റം വരുത്തി, എതിർകക്ഷി *2,50,000/-* രൂപ പിഴയായി അടയ്ക്കാൻ മാത്രം വിധിക്കുന്നു.

അപ്പീലുകൾ ഭാഗികമായി അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി ഇനിപ്പറയുന്നത് വിധിച്ചു

വിധി: ഈ കേസിൽ ഉയർന്നുവരുന്ന വസ്തുതകളിൽ നിന്നും എതിർവാദങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നും, എക്സിബിറ്റ് പി-6, പി-2 എന്നീ രേഖകളിലെ ഒപ്പ് സംബന്ധിച്ച് തർക്കമില്ലെന്ന് രേഖകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. പരാതി സമർപ്പിക്കാൻ ആധാരമായ മടങ്ങിയ ചെക്കാണ് എക്സിബിറ്റ് പി-2. ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ച തെളിവുകളിൽ നിന്ന്, എതിർകക്ഷി ചെക്കിലെ ഒപ്പ് സംബന്ധിച്ച് തർക്കമുയർത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, താഴെത്തലത്തിലുള്ള കോടതികൾ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, ചെക്കിന്റെ കൈവശക്കാരനായ അപ്പീൽവാദിക്ക് അനുകൂലമായി 139-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒരു അനുമാനം ഉണ്ടാകും. ചെക്കിൽ എതിർകക്ഷി ഒപ്പിട്ട സാഹചര്യത്തിൽ അപ്പീൽവാദി തുക നൽകിയതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, എൻ.ഐ നിയമത്തിലെ 118(എ) വകുപ്പ് പ്രകാരം പ്രതിഫലം കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്ന അനുമാനം ഉണ്ടാകും. ഇത്തരം അനുമാനം മറിച്ചു തെളിയിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ നിലനിൽക്കുമെന്ന് ഈ വകുപ്പുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. [11, 12, 13 എന്നീ ഖണ്ഡികകൾ][97-ഡി-ജി; 198-എ]

2. ഈ കേസിൽ മുന്നോട്ടുവച്ച വാദം, കക്ഷികൾക്കിടയിൽ ഒരു ഇടപാട് നടക്കുകയും അത് പ്രകാരം എതിർകക്ഷി വീട് വിൽക്കാൻ സമ്മതിക്കുകയും അതിനായി 3,50,000/- രൂപ (മൂന്ന് ലക്ഷത്തി അമ്പതിനായിരം രൂപ മാത്രം) അഡ്വാൻസ് തുകയായി നൽകുകയും ചെയ്തു എന്നതാണ്. എതിർകക്ഷിക്ക് വസ്തുവിന് മേൽ ശരിയായ ഉടമസ്ഥാവകാശം ഇല്ലെന്നും ഇടപാട് മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയില്ലെന്നും അപ്പീൽവാദിക്ക്

മനസ്സിലായതുകൊണ്ട്, അഡ്വാൻസ് തുകയുടെ ഭാഗികമായ തിരിച്ചടവായിട്ടാണ് എതിർകക്ഷി ചെക്ക് നൽകിയത്. കരാറിലെ (എക്സിബിറ്റ് പി-6) ഒപ്പും, അതിലുപരി മടങ്ങിയ ചെക്കിലെ (എക്സിബിറ്റ് പി-2) ഒപ്പും തർക്കത്തിലാകാത്തത് കൊണ്ട്, നിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അനുമാനം നിലവിൽ വന്നു. അത്തരം അനുമാനം അത് ഖണ്ഡിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ നിലനിൽക്കും. എന്നിരുന്നാലും, ലഭ്യമായ രേഖകളിൽ നിന്നോ അല്ലെങ്കിൽ മുന്നോട്ട് വെച്ച വാദങ്ങളിൽ നിന്നോ എതിർകക്ഷിക്ക് അനുമാനം ഖണ്ഡിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നതാണ് ചോദ്യം. ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, എതിർകക്ഷിയുടെ വാദം, അപ്പീൽവാദിയുടെ ബന്ധു സിവിൽ കേസിൽ എതിർകക്ഷിയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച അഭിഭാഷകന്റെ ജൂനിയർ ആയിരുന്നു എന്നതാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, അത്തരം മേൽക്കോയ്മ കാരണം പണം നൽകാതെ തന്നെ കരാറിലും ചെക്കിലും ഒപ്പിടാൻ തന്നെ നിർബന്ധിതനാക്കി എന്നും വാദിച്ചു. ഈ കഥ ആദ്യമായി ഹൈക്കോടതിക്ക് മുമ്പാകെയാണ് ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടത്. എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചതുപോലെ അങ്ങനെയൊരു നിർദ്ദേശമോ സമ്മതമൊഴിയോ ഇല്ല. വാസ്തവത്തിൽ, പി.ഡബ്ല്യു-1-ന്റെ ക്രോസ് വിസ്താരത്തിൽ അപ്പീൽവാദിയുടെ ബന്ധു ഒരു അഭിഭാഷകനായിരുന്നു എന്ന് വാദിക്കാനും കരാറിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് അയാളുമായി കൂടിയാലോചിച്ചിരുന്നോ എന്നുള്ള ചോദ്യം ഉന്നയിക്കാനും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു നിർദ്ദേശമാണ് നൽകിയത്. ഇതിന് പി.ഡബ്ല്യു-1 തനിക്ക് അതിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്ന് മറുപടി നൽകി. തന്റെ ബന്ധു ഒരു അഭിഭാഷകനാണെന്ന സമ്മതമൊഴി, ഒരു മേൽക്കോയ്മയുള്ള സ്ഥാനത്തായിരുന്നു താൻ എന്ന് സമ്മതിച്ചു എന്ന നിഗമനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നില്ല. **[17-ാം ഖണ്ഡിക][200-ഡി-എച്ച്; 201-എ]**

3. കൂടാതെ, അപ്പീൽവാദിയുടെ ഒരു ബന്ധു തന്റെ അഭിഭാഷകന്റെ ജൂനിയറാണെന്നും ചെക്കിൽ ഒപ്പിടാൻ അദ്ദേഹം തന്റെ മേൽക്കോയ്മ ഉപയോഗിച്ചുവെന്നും എതിർകക്ഷി വാദിച്ചുവെങ്കിലും, കക്ഷികൾ തമ്മിൽ യാതൊരു ഇടപാടും

ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, എതിർകക്ഷിയുടെ ഒപ്പുകൾ വാങ്ങേണ്ടി വന്നതിന്റെ കാരണം വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു വിശദീകരണവും ലഭ്യമല്ല. അതുകൂടാതെ, ഈ വാദം ആദ്യമായിട്ട് ഹൈക്കോടതിയിലാണ് ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്നത്. രേഖകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത് പോലെ, ചെക്ക് മടങ്ങിയ വിവരം അറിയിച്ചുകൊണ്ടും പണം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടും അപ്പീൽവാദി അയച്ച നോട്ടീസ് എതിർകക്ഷിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടും അതിന് മറുപടി ലഭിച്ചില്ല എന്നതാണ്. അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, ഈ വാദം ഉന്നയിക്കാൻ ലഭിച്ച ആദ്യ അവസരം വിനിയോഗിച്ചില്ല. ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെയുള്ള നടപടികളിൽ പോലും, സി.ആർ.പി.സി. 313-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയ മൊഴിയിൽ എതിർകക്ഷി അങ്ങനെയൊരു വിശദീകരണം നൽകിയിട്ടില്ല, കൂടാതെ ഈ വിഷയത്തിൽ സ്വയമോ ഒരു സാക്ഷിയെയോ വിസ്തരിക്കാനും എതിർകക്ഷി തയ്യാറായിട്ടില്ല. ഈ വാദം ബഹുമാനപ്പെട്ട സെഷൻസ് ജഡ്ജിക്ക് മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ച അപ്പീലിൽ പോലും ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. **[19-ാം ഖണ്ഡിക][201-ഇ-എച്ച്; 202-എ-ബി]**

4. കൂടാതെ, ഈ വാദം പിന്നീട് കെട്ടിച്ചമച്ചതാണെന്ന് മാത്രമല്ല, പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ രേഖകൾക്ക് വിരുദ്ധവുമാണ്, കാരണം ജൂനിയർ മേൽക്കോയ്മ ദുരുപയോഗം ചെയ്ത എന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന അഭിഭാഷകൻ തന്നെയാണ് ഈ കേസിൽ എതിർകക്ഷിക്കുവേണ്ടി വാദിച്ചത്. പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ സത്യമായിരുന്നെങ്കിൽ, എതിർകക്ഷി ആ വിവരം ആ അഭിഭാഷകനെ അറിയിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെയായിരുന്നെങ്കിൽ, തനിക്ക് പരാതിയുള്ള ഒരു ജൂനിയറുള്ള അതേ അഭിഭാഷകനെ ചെക്ക് മടങ്ങിയതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കേസിൽ തനിക്കുവേണ്ടി ഹാജരാക്കാൻ എതിർകക്ഷി ചുമതലപ്പെടുത്തുമായിരുന്നില്ല. കൂടാതെ, ചെക്ക് ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് ലഭിച്ചതെന്നും സ്വമേധയാ നൽകിയതല്ല എന്നുമിരിക്കെ, അപ്പീൽവാദി വാദിച്ചത് പോലെ **3,50,000/-** (മൂന്ന് ലക്ഷത്തി അമ്പതിനായിരം രൂപ) രൂപ അഡ്വാൻസ് നൽകുകയും അത് മുഴുവൻ തിരികെ വാങ്ങേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നിട്ടും **1,50,000/-** (ഒരു ലക്ഷത്തി അമ്പതിനായിരം രൂപ) രൂപയുടെ ചെക്ക് മാത്രം നൽകിയത്

എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. അഡ്വാൻസ് തുക മുഴുവൻ തിരികെ ലഭിക്കേണ്ടിയിരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ സ്വാഭാവികമായും മുഴുവൻ തുകയ്ക്കും ചെക്ക് വാങ്ങുമായിരുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം പരിഗണിച്ച്, എതിർകക്ഷി ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ ഏറിയതോതിലുള്ള സാധ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിശോധിച്ചാൽ പോലും ഖണ്ഡനത്തിനുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നില്ല. അതിനാൽ, നിലവിലെ വസ്തുതകൾ പ്രകാരം, അപ്പീൽവാദിക്ക് അനുകൂലമായി ഉയർന്നുവന്ന അനുമാനം എതിർകക്ഷിക്ക് വിജയകരമായി ഖണ്ഡിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്ന് പറയാൻ സാധിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട്, ഹൈക്കോടതിയുടെ ഈ നിഗമനം ശരിയായിരുന്നില്ല. **[20-ാം ഖണ്ഡിക][202-ബി-എഫ്]**

കെ. ഭാസ്കരൻ *v.* ശങ്കരൻ വൈദ്യൻ ബാലനും മറ്റുള്ളവരും **(1999) 7** എസ്.സി.സി **510 : [1999] 3** സപ്ലി. എസ്.സി.ആർ **271** – ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബസലിംഗപ്പ *v.* മുടിബസപ്പ **(2019) 5** എസ്.സി.സി **418 : [2019] 6** എസ്.സി.ആർ **555** – വേർതിരിച്ചുകാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

കെ. ചിന്നസ്വാമി റെഡ്ഡി *v.* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ആന്ധ്രാപ്രദേശും മറ്റുള്ളവരും. എ.ഐ.ആർ **1962** എസ്.സി **1788 : [1963]** എസ്.സി.ആർ **412;** കൗശല്യ ദേവി മസ്സന്ദ് *v.* രൂപ്കിഷോർ ഖോരെ **(2011) 4** എസ്.സി.സി **593 : [2011] 3** എസ്.സി.ആർ **879** – പരാമർശിച്ചു.

കേസ് നിയമ റഫറൻസ്

[1999] 3 സപ്ലി. എസ്.സി.ആർ **271**	ആശ്രയിച്ചു	**13-ാം** ഖണ്ഡിക
[2019] 6 എസ്.സി.ആർ **555**	വേർതിരിച്ചു	**14-ാം** ഖണ്ഡിക

[1963] എസ്.സി.ആർ **412** പരാമർശിച്ചു **18**–ാം ഖണ്ഡിക

[2011] 3 എസ്.സി.ആർ **879** പരാമർശിച്ചു **21**–ാം ഖണ്ഡിക

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2011-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നം.849-850.

2006-ലെ ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ പെറ്റീഷൻ നം.1282, 2006-ലെ ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ പെറ്റീഷൻ നം.1481 എന്നിവയിലെ കർണാടക ഹൈക്കോടതി, ധാർവാഡ് സർക്യൂട്ട് ബെഞ്ചിന്റെ 01.12.2009 തീയതിയിലെ വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും നിന്ന്.

അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി രാജേഷ് ഇനാംദാർ, ജാവേദുർ റഹ്മാൻ, റൗഫ് റഹീം എന്നീ അഭിഭാഷകർ.

എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ജി. വി. ചന്ദ്രശേഖർ, എൻ. കെ. വർമ്മ, എം.എസ്. അപേക്ഷ ഡി., എം.എസ്. അഞ്ജന ചന്ദ്രശേഖർ എന്നീ അഭിഭാഷകർ.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് എ. എസ്. ബൊപ്പണ്ണ.

1. ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ പെറ്റീഷൻ നം.1481/2006 ആയി ബന്ധമുള്ള ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ പെറ്റീഷൻ നം.1282/2006-ൽ കർണാടക ഹൈക്കോടതി 2009 ഡിസംബർ 01-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച പൊതുവായ ഉത്തരവിനെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് അപ്പീൽവാദി ഈ കോടതിയെ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത ഉത്തരവിലൂടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ

ജഡ്ജി നിലവിലെ എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ പെറ്റീഷൻ നം.1282/2006 അനുവദിക്കുകയും, അപ്പീൽവാദി സമർപ്പിച്ച ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ പെറ്റീഷൻ നം.1481/2006 തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്തു. തൽഫലമായി, ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഉത്തരവിടുകയും സെഷൻസ് ജഡ്ജി ശരിവെക്കുകയും ചെയ്ത എതിർകക്ഷിയുടെ ശിക്ഷ റദ്ദാക്കപ്പെട്ടു.

2. അപ്പീൽവാദിയുടെ കേസ് ഇനിപ്പറയുന്നതാണ്, കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങളായി തനിക്ക് പരിചയമുള്ള എതിർകക്ഷി, സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ കാരണം സിർസി ടൗണിലുള്ള തന്റെ വീട് വിൽക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്ന് അപ്പീൽവാദിയെ അറിയിച്ചു. വില്പനയ്ക്കായി വിലപേശി ഉറപ്പിച്ച മൊത്തപ്രതിഫലമായ 4,00,000/- രൂപയ്ക്ക് (നാല് ലക്ഷം രൂപ മാത്രം) അത് വാങ്ങാൻ അപ്പീൽവാദി സമ്മതിച്ചു. 3,50,000/- രൂപ (മൂന്ന് ലക്ഷത്തി അമ്പതിനായിരം രൂപ മാത്രം) അഡ്വാൻസ് തുകയായി കൈപ്പറ്റി 1996 ജൂൺ 06-ന് എതിർകക്ഷി ഒരു കരാർ ഒപ്പിട്ടു. പിന്നീട്, അപ്പീൽവാദി ചില അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തിയപ്പോൾ, വീട് എതിർകക്ഷിയുടെ പിതാവിന്റെ പേരിലാണെന്നും അത് വിൽക്കാൻ എതിർകക്ഷിക്ക് അധികാരമില്ലെന്നും മനസ്സിലായി. ഇത് കാരണം, അഡ്വാൻസ് തുകയായി നൽകിയ 3,50,000/- രൂപ (മൂന്ന് ലക്ഷത്തി അമ്പതിനായിരം രൂപ മാത്രം) തിരികെ വേണമെന്ന് അപ്പീൽവാദി ആവശ്യപ്പെട്ടു. മുഴുവൻ തുകയും തിരികെ നൽകുന്നതിനു പകരം, എതിർകക്ഷി 1998 മെയ് 17-ന് 1,50,000/- രൂപയുടെ (ഒരു ലക്ഷത്തി അമ്പതിനായിരം രൂപ മാത്രം) ഒരു ചെക്ക് നൽകി. ഈ തുക മുഴുവൻ തുകയുടെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമായിരുന്നു. 1998 മെയ് 20-ന് അപ്പീൽവാദി ചെക്ക് മാറാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ 'പണം അപര്യാപ്തം' എന്ന രേഖപ്പെടുത്തി അത് മടങ്ങുകയായിരുന്നു.

3. തുടർന്ന്, ചെക്ക് മടങ്ങിയ വിവരം അറിയിച്ചുകൊണ്ടും ചെക്ക് തുക ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടും അപ്പീൽവാദി എതിർകക്ഷിക്ക് നോട്ടീസ് അയച്ചു. നോട്ടീസ്

ലഭിച്ചിട്ടും എതിർകക്ഷി മറുപടി നൽകുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട്, അപ്പീൽവാദി 1998 ജൂലൈ 14-ന് സിർസിയിലെ ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് (ചുരുക്കത്തിൽ 'ജെ.എം.എഫ്.സി.') കോടതിയിൽ ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിന്റെ (ചുരുക്കത്തിൽ 'സി.ആർ.പി.സി.') 200-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒരു പരാതി സമർപ്പിച്ചു. ഇത് ക്രിമിനൽ കേസ് നം.790/2000 ആയി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. ഈ പരാതിയിലൂടെ അപ്പീൽവാദി 1881-ലെ നെഗോഷ്യബിൾ ഇൻസ്ട്രുമെന്റ്സ് നിയമത്തിന്റെ (ചുരുക്കത്തിൽ 'എൻ.ഐ നിയമം') 138-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം എതിർകക്ഷിയെ പ്രോസിക്യൂട്ട് ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇരു കക്ഷികൾക്കും അവസരം നൽകിയ ശേഷം, ബഹുമാനപ്പെട്ട ജെ.എം.എഫ്.സി. 2005 ജൂൺ 09-ലെ വിധിന്യായത്തിലൂടെ എൻ.ഐ നിയമത്തിലെ 138-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് എതിർകക്ഷി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തി; ആറ് മാസത്തെ സാധാരണ തടവും 2,00,000/- രൂപ (രണ്ട് ലക്ഷം രൂപ മാത്രം) പിഴയും എതിർകക്ഷിക്ക് ശിക്ഷ വിധിച്ചു. പിഴ അടയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ, മൂന്ന് മാസത്തേക്ക് കൂടി സാധാരണ തടവ് അനുഭവിക്കാനും പ്രതിയോട് ഉത്തരവിട്ടു. പിഴത്തുകയിൽ നിന്ന് 1,95,000/- രൂപ (ഒരു ലക്ഷത്തി തൊണ്ണൂറ്റിയയ്യായിരം രൂപ മാത്രം) അപ്പീൽവാദിക്ക് നഷ്ടപരിഹാരമായി നൽകാനും ഉത്തരവിട്ടു.

4. ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ 2005 ജൂൺ 09-ലെ വിധിന്യായത്തിൽ അസന്തുഷ്ടനായ എതിർകക്ഷി, ഉത്തര കന്നഡയിലെ കാർവാറിലെ ജില്ലാ & സെഷൻസ് ജഡ്ജിക്ക് മുമ്പാകെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നം.57/2005 സമർപ്പിച്ചു. അപ്പീൽവാദിയും ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നം.65/2005 ആയി ജില്ലാ & സെഷൻസ് ജഡ്ജിക്ക് മുമ്പാകെ ഒരു അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ജെ.എം.എഫ്.സി എതിർകക്ഷിക്ക് വിധിച്ച ശിക്ഷ വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നും, 1,95,000/- രൂപ (ഒരു ലക്ഷത്തി തൊണ്ണൂറ്റിയയ്യായിരം രൂപ മാത്രം) നഷ്ടപരിഹാരമായി നൽകാൻ ഉത്തരവിട്ടത് അപര്യാപ്തമാണെന്നും അപ്പീലിൽആവശ്യപ്പെട്ടു. ബഹുമാനപ്പെട്ട സെഷൻസ് ജഡ്ജി വിഷയം വീണ്ടും

പരിശോധിക്കുകയും തെളിവുകൾ പുനർമൂല്യനിർണയം നടത്തുകയും ചെയ്ത ശേഷം, 2006 ഏപ്രിൽ 22-ലെ രണ്ട് വ്യത്യസ്ത വിധിന്യായങ്ങൾ പ്രകാരം ഇരു അപ്പീലുകളും തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ഇത് കണക്കിലെടുത്ത്, എതിർകക്ഷി ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ പെറ്റീഷൻ നം.1282/2006 ആയി ഹൈക്കോടതിയിൽ റിവിഷൻ പെറ്റീഷൻ സമർപ്പിച്ചു. അപ്പീൽവാദി ബന്ധപ്പെട്ട റിവിഷൻ പെറ്റീഷൻ നം.1481/2006-ഉം സമർപ്പിച്ചു. ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജി, നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച റിവിഷൻ പെറ്റീഷൻ അനുവദിക്കുകയും, ബഹുമാനപ്പെട്ട ജെ.എം.എഫ്.സി. പുറപ്പെടുവിച്ച് സെഷൻസ് ജഡ്ജി ശരിവെച്ച ശിക്ഷാ വിധി റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഈ അപ്പീലുകൾ പരിഗണനയ്ക്ക് വന്നിരിക്കുന്നത്.

5. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ. രാജേഷ് ഇനാംദാറിനെയും, എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ. ജി.വി. ചന്ദ്രശേഖറിനെയും ഞങ്ങൾ കേട്ടു. അപ്പീൽ രേഖകൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു.

6. ബഹുമാനപ്പെട്ട മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ, അപ്പീൽവാദി സ്വയം പി.ഡബ്ല്യു-1 ആയി വിസ്തരിക്കുകയും എക്സിബിറ്റ് പി-1 മുതൽ പി-6 വരെയുള്ള രേഖകൾ അടയാളപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പി.ഡബ്ല്യു-1 എന്ന നിലയിലുള്ള അപ്പീൽവാദിയുടെ മൊഴി, ഈ ഇടപാടിന് ഏകദേശം 7-8 വർഷം മുമ്പ് അപ്പീൽവാദിക്കും എതിർകക്ഷിക്കും പരസ്പരം പരിചയമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇത് പരിഗണിച്ച്, 1996-ൽ എതിർകക്ഷി അപ്പീൽവാദിയെ സമീപിക്കുകയും തന്റെ സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ വിശദീകരിക്കുകയും സാമ്പത്തിക ആവശ്യം കാരണം സിർസിയിലുള്ള സ്വത്ത് വിൽക്കാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, വില 4,00,000/- രൂപയായി (നാല് ലക്ഷം രൂപ മാത്രം) നിശ്ചയിക്കുകയും, 1996 ജൂൺ 06-ന് ഒരു കരാർ (എക്സിബിറ്റ് പി-6) ഒപ്പിട്ട ശേഷം 3,50,000/- രൂപ (മൂന്ന് ലക്ഷത്തി അമ്പതിനായിരം രൂപ മാത്രം) അഡ്വാൻസ് തുകയായി

നൽകുകയും ചെയ്തു. ബാക്കിയുള്ള 50,000/- രൂപ (അമ്പതിനായിരം രൂപ മാത്രം) രജിസ്ട്രേഷൻ സമയത്ത് നൽകേണ്ടിയിരുന്നു, ഇടപാട് ആറ് മാസത്തിനുള്ളിൽ പൂർത്തിയാക്കാനും തീരുമാനിച്ചു. എതിർകക്ഷി ഓരോരോ കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞ് രജിസ്ട്രേഷൻ വൈകിപ്പിച്ചതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ, അന്വേഷണം നടത്തിയപ്പോൾ, സ്വത്ത് യഥാർത്ഥത്തിൽ എതിർകക്ഷിയുടെ പിതാവിന്റെ പേരിലാണെന്നും എതിർകക്ഷിക്ക് അതിന്മേൽ പൂർണ്ണ ഉടമസ്ഥാവകാശം ഇല്ലെന്നും അപ്പീൽവാദി മനസ്സിലാക്കി. എതിർകക്ഷിക്ക് വിൽക്കാൻ അധികാരമില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, അപ്പീൽവാദി കരാർ റദ്ദാക്കാനും അഡ്വാൻസ് തുക തിരികെ നൽകാനും ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, 1998 മെയ് 17-ന് എതിർകക്ഷി 1,50,000/- രൂപയുടെ (ഒരു ലക്ഷത്തി അമ്പതിനായിരം രൂപ മാത്രം) ചെക്ക് (എക്സിബിറ്റ് പി-2) നൽകി. ഇത് അദ്ദേഹം നൽകിയ അഡ്വാൻസ് തുകയുടെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നു. ചെക്ക് ഹാജരാക്കിയപ്പോൾ അത് മടങ്ങി. ബാങ്ക് നൽകിയ മെമ്മോ എക്സിബിറ്റ് പി-3 ആയി അടയാളപ്പെടുത്തി. അപ്പീൽവാദി അയച്ച നോട്ടീസും തപാൽ രസീതും എക്സിബിറ്റ് പി-4, പി-5 ആയി അടയാളപ്പെടുത്തി. ജെ.എം.എഫ്.സി കോടതിയിൽ എതിർകക്ഷി യാതൊരു ഖണ്ഡന തെളിവും നൽകാൻ തയ്യാറായില്ല, എന്നിരുന്നാലും സി.ആർ.പി.സി. 313-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ തനിക്ക് നേരെ ഉന്നയിച്ച കുറ്റകരമായ സാഹചര്യങ്ങളെ അദ്ദേഹം നിഷേധിക്കുകയുണ്ടായി.

7. ആ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, എക്സിബിറ്റ് പി-6-ലെ കരാറിലെ, പ്രത്യേകിച്ചും എക്സിബിറ്റ് പി-2-ലെ ചെക്കിലെ ഒപ്പിന്റെ സാധുത സമ്മതിക്കപ്പെട്ടതായി ജെ.എം.എഫ്.സിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്ന്, എൻ.ഐ നിയമത്തിലെ 118, 139 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ഒരു അനുമാനം ഉയർത്തുകയും അത് ഖണ്ഡിക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, ജെ.എം.എഫ്.സി എതിർകക്ഷിയെ ശിക്ഷിച്ചു. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, സെഷൻസ് ജഡ്ജി തെളിവുകൾ

പുനർമൂല്യനിർണയം നടത്തി ശിക്ഷ ശരിവെച്ചിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അപ്പീൽവാദി പണം നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും, പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ തന്റെ ഒപ്പ് ചെക്കിലും (എക്സിബിറ്റ് പി-2) കരാറിലും (പി-6) വാങ്ങിയിരിക്കുകയാണെന്നും എതിർകക്ഷി റിവിഷൻ പെറ്റീഷനിൽ വാദസമയത്ത് മാത്രമാണ് വാദം ഉന്നയിച്ചത്. സിർസിയിലെ സിവിൽ ജഡ്ജി കോടതിയിൽ താൻ ഒരു കേസിൽ കക്ഷിയായിരുന്നുവെന്നും, അതിൽ താൻ രാമ ജോഷി എന്ന അഭിഭാഷകന്റെ സേവനം തേടിയിരുന്നുവെന്നും എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി വാദിക്കപ്പെട്ടു. രാമ ജോഷിയുടെ ജൂനിയറായ വിശ്വനാഥ് ഹെഗ്ഡെ അപ്പീൽവാദിയുടെ ബന്ധുവാണെന്നും എതിർകക്ഷി തുടർന്നും വാദിച്ചു. അങ്ങനെ, ഒരു മേൽക്കോയ്മയുള്ള സ്ഥാനം ദുരുപയോഗം ചെയ്താണ് ഒപ്പ് വാങ്ങിയത് എന്നായിരുന്നു വാദം.

8. റിവിഷൻ ഹർജിയിൽ വാദത്തിനിടെ ആദ്യമായി ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട ഈ വാദം അംഗീകരിച്ച ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജി, 3,50,000/- രൂപ (മൂന്ന് ലക്ഷത്തി അമ്പതിനായിരം രൂപ മാത്രം) എതിർകക്ഷിക്ക് നൽകിയെന്നും, അതിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിട്ടാണ് ചെക്ക് നൽകിയതെന്നും തെളിയിക്കുവാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് വിധിച്ചു. എക്സിബിറ്റ് പി-6-ലെ കരാർ വിശ്വസനീയമല്ലെന്നും ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജിക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു.

9. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ. രാജേഷ് ഇനാംദാർ വാദിച്ചത്, എക്സിബിറ്റ് പി-6-ലെ രേഖകളിലെയും എക്സിബിറ്റ് പി-2-ലെ ചെക്കിലെയും ഒപ്പ് സംബന്ധിച്ച് എതിർകക്ഷി തർക്കം ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ല എന്നാണ്. അതുകൊണ്ട്, യാതൊരു ഖണ്ഡന തെളിവുകളോ വിപരീത വസ്തുതകളോ ഇല്ലാത്തതിനാൽ, എതിർകക്ഷിക്ക് എതിരെ അനുമാനം ഉന്നയിക്കുന്നതിലും ശിക്ഷിക്കുന്നതിലും ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റിന് ന്യായീകരണമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് വാദിക്കപ്പെട്ടു. കക്ഷികൾ തമ്മിൽ ഒരു ഇടപാട് നടന്നു എന്നും അതിന്റെ ഭാഗമായി പണം നൽകിയിരുന്നു എന്നും സൂചിപ്പിക്കാനാണ് എക്സിബിറ്റ്

പി-6 എന്ന രേഖ ആശ്രയിച്ചതെന്നും, എന്നാൽ ഹൈക്കോടതി ആ രേഖയെ സമീപിച്ച രീതി എൻ.ഐ നിയമത്തിലെ 138-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള നടപടിക്രമത്തിന്റെ അധികാരപരിധിക്ക് പുറത്താണെന്നും വാദിക്കപ്പെട്ടു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജി കാര്യങ്ങൾ തെറ്റായ ദിശയിൽ കൊണ്ടുപോവുകയും, റിവിഷൻ പെറ്റീഷന് പരിമിതമായ അധികാരം മാത്രമുള്ളപ്പോഴും, കീഴ്ക്കോടതികളുടെ തുടർച്ചയായ വിധികൾ റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തു എന്നും വാദിക്കപ്പെട്ടു.

10. എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ. ജി.വി. ചന്ദ്രശേഖർ വാദിച്ചത്, വിചാരണക്കോടതിയും കീഴ് അപ്പലേറ്റ് കോടതിയും കേസ് ശരിയായ കാഴ്ചപ്പാടിൽ പരിശോധിച്ചില്ല എന്നാണ്. പകരം, ചെക്കിലെ ഒപ്പിന്റെ സാധുത സമ്മതിച്ചതുകൊണ്ട് മാത്രം കോടതികൾ ഒരു അനുമാനം സ്വീകരിച്ച് ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ, അപ്പീൽവാദിയുടെ പക്കൽ പണം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അത് നിയമപരമായി തിരികെ ലഭിക്കേണ്ട കടം ശ്രുപീകരിക്കുന്നതിനായി എതിർകക്ഷിക്ക് യഥാർത്ഥത്തിൽ നൽകിയിരുന്നുവെന്നും തെളിയിക്കാൻ രേഖകളിൽ തെളിവുകൾ ഇല്ലായിരുന്നു. ചെക്കിൽ ഒപ്പിട്ട സാഹചര്യങ്ങൾ ഹൈക്കോടതി പരിശോധിക്കുകയും അത് സംബന്ധിച്ച് നിഗമനത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തത് ന്യായീകരിക്കാവുന്നതാണെന്നും, ആ വെളിച്ചത്തിൽ ശിക്ഷ റദ്ദാക്കിയെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. അതിനാൽ, ഉത്തരവിൽ ഇടപെടേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം.

11. ഈ കേസിൽ ഉയർന്നുവരുന്ന വസ്തുതകളിൽ നിന്നും എതിർകക്ഷികളുടെ വാദങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നും, എക്സിബിറ്റ് പി-6, പി-2 രേഖകളിലെ ഒപ്പ് സംബന്ധിച്ച് തർക്കം ഉയർന്നിട്ടില്ല എന്ന് രേഖകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. പരാതി സമർപ്പിച്ച, മടങ്ങിയ ചെക്കാണ് എക്സിബിറ്റ് പി-2. ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ച

തെളിവുകളിൽ നിന്ന്, എതിർകക്ഷി ചെക്കിലെ ഒപ്പ് സംബന്ധിച്ച് തർക്കം ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, കീഴ്ക്കോടതികൾ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, ചെക്കിന്റെ കൈവശക്കാരനായ അപ്പീൽവാദിക്ക് അനുകൂലമായി 139-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒരു അനുമാനം ഉണ്ടാകും. എൻ.ഐ നിയമത്തിലെ 139-ാം വകുപ്പ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

> **"139.** കൈവശക്കാരന് അനുകൂലമായ അനുമാനം - മറിച്ച് തെളിയിക്കപ്പെടാത്ത പക്ഷം, ചെക്ക് കൈവശം വെച്ചിരിക്കുന്നയാൾക്ക് 138-ാം വകുപ്പിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള സ്വഭാവത്തിലുള്ള ചെക്ക്, പൂർണ്ണമായോ ഭാഗികമായോ ഏതെങ്കിലും കടമോ മറ്റ് ബാധ്യതയോ തീർക്കാൻ ലഭിച്ചു എന്ന് അനുമാനിക്കപ്പെടും."

12. എതിർകക്ഷി ചെക്കിൽ ഒപ്പിട്ട സാഹചര്യത്തിൽ അപ്പീൽവാദി തുക നൽകിയതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, എൻ.ഐ നിയമത്തിലെ 118(എ) വകുപ്പ് പ്രകാരം പ്രതിഫലം കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്ന അനുമാനം ഉണ്ടാകും. ആ വകുപ്പ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

> **"118.** നെഗോഷ്യബിൾ ഇൻസ്ട്രുമെന്റ്സ് സംബന്ധിച്ച അനുമാനങ്ങൾ – മറിച്ച് തെളിയിക്കപ്പെടാത്ത പക്ഷം, താഴെ പറയുന്ന അനുമാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടും:
>
> (എ) പ്രതിഫലം സംബന്ധിച്ച് - എല്ലാ നെഗോഷ്യബിൾ ഇൻസ്ട്രുമെന്റും പ്രതിഫലത്തിന് വേണ്ടി നിർമ്മിക്കുകയോ ഡ്രോ ചെയ്യുകയോ ചെയ്തതാണെന്നും, അത്തരം ഓരോ ഇൻസ്ട്രുമെന്റും സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയോ, കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുകയോ, വ്യാപാരം ചെയ്യപ്പെടുകയോ, കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രതിഫലത്തിന് വേണ്ടി സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയോ, ഇൻഡോർസ്

ചെയ്യപ്പെടുകയോ, നെഗോഷ്യേറ്റ് ചെയ്യപ്പെടുകയോ, കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്തതാണെന്നും അനുമാനിക്കപ്പെടും."

13. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം, മറിച്ച് തെളിയിക്കപ്പെടുന്നത് വരെ ഇത്തരം അനുമാനങ്ങൾ നിലനിൽക്കും എന്നത് വ്യക്തമാണ്. ഇത് സംബന്ധിച്ച്, അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ കെ. ഭാസ്കരൻ ***v.*** ശങ്കരൻ വൈദ്യൻ ബാലനും മറ്റുള്ളവരും ***(1999) 7*** എസ്.സി.സി ***510*** എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

"9. ചെക്കിലെ ഒപ്പ് പ്രതിയുടേതാണെന്ന് സമ്മതിച്ചതിനാൽ, നിയമത്തിലെ 118-ാം വകുപ്പിൽ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന അനുമാനം തന്നെ നിഗമനം ആയി സ്വീകരിക്കാം. അതായത്, ചെക്ക് പ്രതിഫലത്തിന് വേണ്ടിയാണ് നിർമ്മിക്കുകയോ ഡ്രോ ചെയ്യുകയോ ചെയ്തതെന്നും, ചെക്കിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ തീയതിയിലാണ് ഇത് സംഭവിച്ചതെന്നും. 139-ാം വകുപ്പ് കോടതിക്ക് മേൽ, ചെക്ക് കൈവശം വെച്ചിരിക്കുന്നയാൾക്ക് ഏതെങ്കിലും കടമോ ബാധ്യതയോ തീർക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് അത് ലഭിച്ചത് എന്ന് അനുമാനിക്കണം എന്ന ഒരു ബാധ്യത ചുമത്തുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ അനുമാനത്തെ എതിർക്കാനുള്ള ബാധ്യത പ്രതിക്കായിരുന്നു. അനുമാനത്തെ എതിർക്കുന്നതിനായി, ഡി.ഡബ്ല്യു-1-ന്റെ താല്പര്യമുള്ള മൊഴിയെ ആശ്രയിക്കാൻ വിചാരണക്കോടതി തയ്യാറായില്ല. ഈ കണ്ടെത്തൽ ഹൈക്കോടതി ശരിവെക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിഷയത്തിൽ വ്യത്യസ്തമായി വാദിക്കാൻ നിലവിലെ എതിർകക്ഷിക്ക് കഴിയില്ല."

14. എന്നിരുന്നാലും, എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ബസലിംഗപ്പ ***v.*** മുടിബസപ്പ ***(2019) 5*** എസ്.സി.സി ***418*** എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

"**25.** 118 (എ) വകുപ്പും 139 വകുപ്പും സംബന്ധിച്ച് ഈ കോടതി സ്ഥാപിച്ച റേഷ്യോകൾ പരിശോധിച്ചതിന് ശേഷം, ഈ കോടതി രൂപീകരിച്ച തത്വങ്ങൾ താഴെ സംഗ്രഹിച്ച് അവതരിപ്പിക്കുന്നു:

25.1. ചെക്ക് നൽകിയത് സമ്മതിച്ചാൽ, ഏതെങ്കിലും കടമോ മറ്റ് ബാധ്യതയോ തീർക്കാനാണ് ചെക്ക് നൽകിയത് എന്ന് 139-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം അനുമാനിക്കപ്പെടണം.

25.2. 139-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള അനുമാനം ഒരു എതിർക്കാവുന്ന അനുമാനമാണ് (rebuttable presumption), ഒരു ന്യായമായ പ്രതിരോധം ഉന്നയിക്കേണ്ട ബാധ്യത പ്രതിക്കാണ്. അനുമാനത്തെ എതിർക്കുന്നതിനുള്ള തെളിയിക്കൽ നിലവാരം ഏറിയതോതിലുള്ള സാധ്യത (preponderance of probabilities) എന്നതാണ്.

25.3. അനുമാനം എതിർക്കുന്നതിന്, എതിർകക്ഷിക്ക് താൻ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകളെ ആശ്രയിക്കാവുന്നതാണ്, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സാധ്യതയുള്ള പ്രതിരോധം ഉന്നയിക്കാൻ പരാതിക്കാരൻ സമർപ്പിച്ച വസ്തുക്കളെയും ആശ്രയിക്കാം. ഏറിയതോതിലുള്ള സാധ്യത എന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്താൻ, കക്ഷികൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ വസ്തുതകളിൽ നിന്ന് മാത്രമല്ല, അവർ ആശ്രയിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടും സാധിക്കും.

25.4. എതിർകക്ഷി തന്റെ പ്രതിരോധത്തിന് പിന്തുണയായി സാക്ഷി കൂട്ടിൽ വരേണ്ട ആവശ്യമില്ല. 139-ാം വകുപ്പ് തെളിവിന്റെ ബാധ്യതയാണ് ചുമത്തുന്നത് അല്ലാതെ പ്രേരിപ്പിക്കുവാനുള്ള ബാധ്യതയല്ല.

25.5. പ്രതി തന്റെ പ്രതിരോധത്തിന് പിന്തുണയായി സാക്ഷി കൂട്ടിൽ വരേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

26. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച നിയമപരമായ തത്വങ്ങൾ ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകളിൽ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, ചെക്കിലെ ഒപ്പിന്റെ കാര്യം സമ്മതിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ, ചെക്ക് കടമോ ബാധ്യതയോ തീർക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് നൽകിയത് എന്ന് 139-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം അനുമാനിക്കപ്പെടും എന്നത് വ്യക്തമാണ്. എതിർകക്ഷി ഏതെങ്കിലും സാധ്യതയുള്ള പ്രതിരോധം ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നതാണ് പരിശോധിക്കേണ്ട ചോദ്യം. പി.ഡബ്ല്യു1-ന്റെ ക്രോസ് വിസ്താരത്തിൽ, എതിർകക്ഷി എടുത്ത 25,000 രൂപയുടെ ലോണുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണോ ചെക്ക് നൽകിയത് എന്ന് പ്രത്യേകമായി ചോദ്യം ചോദിച്ചപ്പോൾ, തനിക്ക് ഓർമ്മയില്ലെന്ന് പി.ഡബ്ല്യു-1 പറഞ്ഞു. 1997-ൽ താൻ വിരമിച്ചെന്നും അന്ന് 8 ലക്ഷം രൂപയുടെ സാമ്പത്തികാനുകൂല്യം ലഭിച്ചെന്നും അത് പരാതിക്കാരൻ പണമാക്കി മാറ്റിയെന്നും പി.ഡബ്ല്യു-1 തന്റെ തെളിവുകൾ പ്രകാരം സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. 2010-ൽ പരാതിക്കാരൻ ഒരു വിൽപ്പന കരാറിൽ ഏർപ്പെട്ടുവെന്നും, അതിനായി ബാലന ഗൗഡയ്ക്ക് 4,50,000 രൂപ വിൽപ്പനയുടെ പ്രതിഫലമായി നൽകിയെന്നും തെളിവുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. 2010-ൽ 4,50,000 രൂപയുടെ പണമടവ് സമ്മതിച്ചതിനാലും, കൂടാതെ 50,000 രൂപയുടെ ലോൺ സംബന്ധിച്ച് പരാതിക്കാരൻ 2012-ലെ പരാതി നം.119 സമർപ്പിച്ചതിനാലും (ഈ പരാതിയുടെ പകർപ്പ് എക്സിബിറ്റ് ഡി-2 ആയി സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്), തന്റെ സാമ്പത്തിക ശേഷി തെളിയിക്കേണ്ട ബാധ്യത പരാതിക്കാരന് മേലായിരുന്നു. 2010-2011 വർഷത്തിൽ, പരാതിക്കാരന്റെ സ്വന്തം വാദം അനുസരിച്ച്, അദ്ദേഹം 18 ലക്ഷം രൂപ അടച്ചു. ക്രോസ് വിസ്താരത്തിൽ, എതിർകക്ഷിക്ക് 6 ലക്ഷം രൂപ നൽകാനുള്ള സാമ്പത്തിക ശേഷിയെ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ, പരാതിക്കാരൻ തൃപ്തികരമായ മറുപടി നൽകിയില്ല. രേഖകളിലുള്ള തെളിവുകൾ, എതിർകക്ഷിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള സാധ്യതയുള്ള ഒരു പ്രതിരോധമാണ്, ഇത് പരാതിക്കാരന്റെ

മേലുണ്ടായിരുന്ന തന്റെ സാമ്പത്തിക ശേഷിയും മറ്റ് വസ്തുതകളും തെളിയിക്കേണ്ട ബാധ്യത എതിർകക്ഷിയുടെ ചുമലിലേക്കാക്കി."

15. മേൽപ്പറഞ്ഞതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, അപ്പീൽവാദി ഹാജരാക്കിയ രേഖകളും, പി.ഡബ്ല്യു-1-ന്റെ ക്രോസ് വിസ്താരത്തിൽ വസ്തുവിന്റെ വിശദാംശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവില്ലായ്മയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഉത്തരങ്ങളും, ഇടപാട് സംശയകരമാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും തുക നൽകിയെന്ന് സൂചിപ്പിക്കാൻ തെളിവുകളൊന്നും നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും വാദിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ, എതിർകക്ഷിക്ക് ഖണ്ഡന തെളിവുകൾ നൽകേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു, മറിച്ച് ഉന്നയിച്ച വാദം തന്നെ അനുമാനം വിജയകരമായി ഖണ്ഡിക്കാൻ എതിർകക്ഷിക്ക് കഴിഞ്ഞുവെന്ന് സൂചിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്.

16. നിയമപരമായ നിലപാടിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, എൻ.ഐ നിയമത്തിലെ 118,139 എന്നീ വകുപ്പുകളിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളും, ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച നിയമപരമായ പ്രഖ്യാപനങ്ങളും സുവ്യക്തമായതിനാൽ ആവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിച്ച ബസലിംഗപ്പ ***v.*** മുദിബസപ്പ *(*മേൽപ്പറഞ്ഞത്*)* കേസിൽ, കോടതി ആ പ്രത്യേക കേസിലെ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു നിഗമനത്തിൽ എത്താൻ വിസമ്മതിച്ചു, എന്നിരുന്നാലും, ആ കേസിലെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള ഇടപാട് സവിശേഷമായിരുന്നു, കൂടാതെ ഒന്നിലധികം ഇടപാടുകളും ഉൾപ്പെട്ട വലിയ തുകയും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, പ്രതിഫലം നൽകി എന്ന വാദം കോടതിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഒപ്പിന്റെ സാധുത സമ്മതിച്ചാൽ എൻ.ഐ നിയമത്തിലെ 118,139 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ഉണ്ടാകുന്ന അനുമാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമപരമായ നിലപാട് ആവർത്തിച്ച് ഉറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, ഖണ്ഡനം ഉണ്ടോ

ഇല്ലയോ എന്നത് ഓരോ കേസിന്റെയും വസ്തുതകളെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കും.

17.ഈ കേസിൽ മുന്നോട്ടുവച്ച വാദം, കക്ഷികൾക്കിടയിൽ ഒരു ഇടപാട് നടക്കുകയും അത് പ്രകാരം എതിർകക്ഷി വീട് വിൽക്കാൻ സമ്മതിക്കുകയും അതിനായി 3,50,000/- രൂപ (മൂന്ന് ലക്ഷത്തി അമ്പതിനായിരം രൂപ മാത്രം) അഡ്വാൻസ് തുകയായി നൽകുകയും ചെയ്തു എന്നതാണ്. എതിർകക്ഷിക്ക് വസ്തുവിന് മേൽ ശരിയായ ഉടമസ്ഥാവകാശം ഇല്ലെന്നും ഇടപാട് മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയില്ലെന്നും അപ്പീൽവാദിക്ക് മനസ്സിലായതുകൊണ്ട്, അഡ്വാൻസ് തുകയുടെ ഭാഗികമായ തിരിച്ചടവായിട്ടാണ് എതിർകക്ഷി ചെക്ക് നൽകിയത്. കരാറിലെ (എക്സിബിറ്റ് പി-6) ഒപ്പും, അതിലുപരി മടങ്ങിയ ചെക്കിലെ (എക്സിബിറ്റ് പി-2) ഒപ്പും തർക്കത്തിലാകാത്തത് കൊണ്ട്, നിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അനുമാനം നിലവിൽ വന്നു. അത്തരം അനുമാനം അത് ഖണ്ഡിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ നിലനിൽക്കും. എന്നിരുന്നാലും, ലഭ്യമായ രേഖകളിൽ നിന്നോ അല്ലെങ്കിൽ മുന്നോട്ട് വെച്ച വാദങ്ങളിൽ നിന്നോ എതിർകക്ഷിക്ക് അനുമാനം ഖണ്ഡിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നതാണ് ചോദ്യം. ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, എതിർകക്ഷിയുടെ വാദം, അപ്പീൽവാദിയുടെ ബന്ധു സിവിൽ കേസിൽ എതിർകക്ഷിയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച തന്റെ അഭിഭാഷകന്റെ ജൂനിയർ ആയിരുന്നു എന്നതാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, അത്തരം മേൽക്കോയ്മ കാരണം പണം നൽകാതെ തന്നെ കരാറിലും ചെക്കിലും ഒപ്പിടാൻ തന്നെ നിർബന്ധിതനാക്കി എന്നും വാദിച്ചു. ഈ കഥ ആദ്യമായി ഹൈക്കോടതിക്ക് മുമ്പാകെയാണ് ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടത്. എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചതുപോലെ അങ്ങനെയൊരു നിർദ്ദേശമോ സമ്മതമൊഴിയോ ഇല്ല. വാസ്തവത്തിൽ, പി.ഡബ്ല്യു-1-ന്റെ ക്രോസ് വിസ്താരത്തിൽ അപ്പീൽവാദിയുടെ ബന്ധു ഒരു അഭിഭാഷകനായിരുന്നു എന്ന് വാദിക്കാനും കരാറിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് അയാളുമായി കൂടിയാലോചിച്ചിരുന്നോ എന്നുള്ള ചോദ്യം ഉന്നയിക്കാനും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു നിർദ്ദേശമാണ്

നൽകിയത്. ഇതിന് പി.ഡബ്ല്യു-1 തനിക്ക് അതിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്ന് മറുപടി നൽകി. തന്റെ ബന്ധു ഒരു അഭിഭാഷകനാണെന്ന സമ്മതമൊഴി, ഒരു മേൽക്കോയ്മയുള്ള സ്ഥാനത്തായിരുന്നു താൻ എന്ന് സമ്മതിച്ചു എന്ന നിഗമനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നില്ല.

18. എന്നാൽ, ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജി ഈ വാദം അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട്, കരാറിലെ (എക്സിബിറ്റ് പി-6) സ്വത്ത് വിവരങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില പൊരുത്തക്കേടുകളും, അപ്പീൽവാദി വസ്തു സന്ദർശിച്ചിട്ടില്ല എന്നും അത് ഏത് സ്ഥലത്താണെന്ന് അറിയില്ല എന്നും സമ്മതിച്ചതും പരാമർശിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, അത്തരം പരിഗണന പ്രസക്തമായിരുന്നില്ല, കൂടാതെ അത് കേസിന്റെ അധികാരപരിധിക്ക് പുറത്തുമായിരുന്നു. കരാറിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട നിർവഹണത്തിനായുള്ള ഒരു കേസിൽ ഇത് ഒരു വിഷയമായി ഉന്നയിക്കുകയും പരിഗണനയ്ക്ക് വരുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ, ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജി പരിശോധിച്ച രീതിയിലുള്ള കരാറിന്റെ സാധുത ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാമായിരുന്നു. എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിച്ച കെ. ചിന്നസ്വാമി റെഡ്ഡി ***v.*** സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ആന്ധ്രാപ്രദേശും മറ്റുള്ളവരും. എ.ഐ.ആർ **1962** എസ്.സി **1788** എന്ന വിധി ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകളിൽ സഹായകമാകില്ല. ഒന്നാമതായി, പ്രസ്തുത വിധിയിൽ, റിവിഷൻ ഹർജിയിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് ലഭ്യമായ പരിമിതമായ അധികാരത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഈ കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. അതുകൂടാതെ, വിചാരണക്കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ അടിസ്ഥാന വിഷയമായി ഉന്നയിക്കപ്പെടാത്ത വാദങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കി ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജി വിഷയം പരിശോധിച്ച രീതിയെ ഞങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. ഈ കേസിൽ, പ്രസ്തുത കരാർ (എക്സിബിറ്റ് പി-6) കക്ഷികൾ തമ്മിൽ ഒരു ഇടപാട് നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, അതിനാലാണ് തിരികെ നൽകേണ്ട തുക അഡ്വാൻസ് നൽകിയതെന്നും സൂചിപ്പിക്കാൻ പരിമിതമായ തോതിൽ മാത്രമാണ് ആശ്രയിച്ചിരുന്നത്. ആ പരിധി വരെ രേഖ

തെളിവായി സ്ഥാപിക്കുകയും, അത്തരം തെളിവുകൾ ക്രോസ് വിസ്താരത്തിൽ അവിശ്വസനീയമാണെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല.

19. കൂടാതെ, അപ്പീൽവാദിയുടെ ഒരു ബന്ധു തന്റെ അഭിഭാഷകന്റെ ജൂനിയറാണെന്നും ചെക്കിൽ ഒപ്പിടാൻ അദ്ദേഹം തന്റെ മേൽക്കോയ്മ ഉപയോഗിച്ചുവെന്നും എതിർകക്ഷി വാദിച്ചുവെങ്കിലും, കക്ഷികൾ തമ്മിൽ യാതൊരു ഇടപാടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, എതിർകക്ഷിയുടെ ഒപ്പുകൾ വാങ്ങേണ്ടി വന്നതിന്റെ കാരണം വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു വിശദീകരണവും ലഭ്യമല്ല. അതുകൂടാതെ, ഈ വാദം ആദ്യമായിട്ട് ഹൈക്കോടതിയിലാണ് ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്നത്. രേഖകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത് പോലെ, ചെക്ക് മടങ്ങിയ വിവരം അറിയിച്ചുകൊണ്ടും പണം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടും അപ്പീൽവാദി അയച്ച നോട്ടീസ് എതിർകക്ഷിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടും അതിന് മറുപടി ലഭിച്ചില്ല എന്നതാണ്. അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, ഈ വാദം ഉന്നയിക്കാൻ ലഭിച്ച ആദ്യ അവസരം വിനിയോഗിച്ചില്ല. ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെയുള്ള നടപടികളിൽ പോലും, സി.ആർ.പി.സി. 313-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയ മൊഴിയിൽ എതിർകക്ഷി അങ്ങനെയൊരു വിശദീകരണം നൽകിയിട്ടില്ല, കൂടാതെ ഈ വിഷയത്തിൽ സ്വയമോ ഒരു സാക്ഷിയെയോ വിസ്തരിക്കാനും എതിർകക്ഷി തയ്യാറായിട്ടില്ല. ഈ വാദം ബഹുമാനപ്പെട്ട സെഷൻസ് ജഡ്ജിക്ക് മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ച അപ്പീലിൽ പോലും ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

20. കൂടാതെ, ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട വാദം പിന്നീട് ആലോചിച്ചെടുത്തത് മാത്രമല്ല, രേഖകൾക്ക് വിരുദ്ധവുമാണ്. കാരണം, എതിർകക്ഷി ഉന്നയിക്കുന്ന വാദം, തങ്ങൾ മുൻപ് ഒരു സിവിൽ കേസിൽ അഭിഭാഷകരെ നിയോഗിച്ചപ്പോൾ, ശ്രീ. രാമ ജോഷിയുടെ ഓഫീസിലെ ജൂനിയർ അഭിഭാഷകൻ തൻ്റെ മേൽക്കോയ്മ സ്ഥാനം ഉപയോഗിച്ച് ഒപ്പ് വാങ്ങിയെടുത്തു എന്നതാണ്. എന്നാൽ, ഈ കേസിലെ കർത്തൃത്വപ്പട്ടിക (cause title) പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെയുള്ള ക്രിമിനൽ കേസ് നമ്പർ

790/2000-ൽ, ഈ വ്യവഹാരത്തിൽ എതിർകക്ഷിക്കുവേണ്ടി വാദിച്ചത് ശ്രീ. രാമ ജോഷി എന്ന അതേ അഭിഭാഷകൻ തന്നെയാണെന്ന് കാണാം. പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ സത്യമായിരുന്നെങ്കിൽ, എതിർകക്ഷി ആ വിവരം ആ അഭിഭാഷകനെ അറിയിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെയായിരുന്നെങ്കിൽ, തനിക്ക് പരാതിയുള്ള ഒരു ജൂനിയറുള്ള അതേ അഭിഭാഷകനെ ചെക്ക് മടങ്ങിയതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കേസിൽ തനിക്കുവേണ്ടി ഹാജരാക്കാൻ എതിർകക്ഷി ചുമതലപ്പെടുത്തുമായിരുന്നില്ല. കൂടാതെ, ചെക്ക് ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് ലഭിച്ചതെന്നും സ്വമേധയാ നൽകിയതല്ല എന്നുമിരിക്കെ, അപ്പീൽവാദി വാദിച്ചത് പോലെ 3,50,000/- (മൂന്ന് ലക്ഷത്തി അമ്പതിനായിരം രൂപ) രൂപ അഡ്വാൻസ് നൽകുകയും അത് മുഴുവൻ തിരികെ വാങ്ങേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നിട്ടും 1,50,000/- (ഒരു ലക്ഷത്തി അമ്പതിനായിരം രൂപ) രൂപയുടെ ചെക്ക് മാത്രം നൽകിയത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. അഡ്വാൻസ് തുക മുഴുവൻ തിരികെ ലഭിക്കേണ്ടിയിരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ സ്വാഭാവികമായും മുഴുവൻ തുകയ്ക്കും ചെക്ക് വാങ്ങുമായിരുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം പരിഗണിച്ച്, എതിർകക്ഷി ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ ഏറിയതോതിലുള്ള സാധ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിശോധിച്ചാൽ പോലും ഖണ്ഡനത്തിനുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നില്ല. അതിനാൽ, നിലവിലെ വസ്തുതകൾ പ്രകാരം, അപ്പീൽവാദിക്ക് അനുകൂലമായി ഉയർന്നുവന്ന അനുമാനം എതിർകക്ഷിക്ക് വിജയകരമായി ഖണ്ഡിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്ന് പറയാൻ സാധിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട്, ഹൈക്കോടതിയുടെ ഈ നിഗമനം ശരിയായിരുന്നില്ല.

21. മേൽപ്പറഞ്ഞ നിഗമനത്തിൽ എത്തിയ സ്ഥിതിക്ക്, ബഹുമാനപ്പെട്ട ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ വിധി പുന:സ്ഥാപിക്കുന്നതാവും സ്വാഭാവികം. ആ വിഷയത്തിൽ, ശിക്ഷാവിധി ഞങ്ങൾ ശരിവെക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഈ ഘട്ടത്തിൽ ചുമത്തേണ്ട ഉചിതമായ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ ഗൗരവമായി ആലോചിച്ചു; അതായത്, ഈ സമയത്ത് എതിർകക്ഷിക്ക് തടവ് വിധിക്കേണ്ടതുണ്ടോ അതോ പിഴ ചുമത്തുന്നതിൽ മാത്രമായി

ശിക്ഷ ഒഴുക്കാമോ എന്ന്. നേരത്തെ നിരീക്ഷിച്ചത് പോലെ, ഈ ഇടപാട് ഒരു വ്യാവസായിക ഇടപാടായിരുന്നില്ല. വിചാരണക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം തന്നെ, എതിർകക്ഷി സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടിലായിരുന്നുവെന്നും അങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യത്തിലാണ് തന്റെ വീട് വിൽക്കാൻ തയ്യാറായതെന്നും അതിനാണ് അപ്പീൽവാദി മുൻകൂർ പണം നൽകിയതെന്നുമാണ്. വിൽപ്പന ഇടപാട് മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ, അഡ്വാൻസ് തുകയുടെ ഒരു ഭാഗം തിരികെ നൽകാനാണ് ഈ ചെക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഇടപാട് നടന്ന തീയതി മുതൽ രണ്ടര പതിറ്റാണ്ടിലേറെ കടന്നുപോയി എന്നതും വിസ്മരിക്കരുത്. ഈ കാലയളവിൽ കക്ഷികളുടെ സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ അവസ്ഥയിൽ വലിയ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. കൂടാതെ, കൗശല്യ ദേവി മസ്സന്ദ് ***v.*** ത്രുപ്കിഷോർ ഖോരെ ***(2011) 4*** എസ്.സി.സി ***593*** എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, എൻ.ഐ നിയമം പ്രകാരമുള്ള പരാതിയുടെ ഗൗരവം 1860-ലെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് ക്രിമിനൽ കുറ്റങ്ങൾ എന്നിവയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റവുമായി തുലനം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. ആ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുത്ത്, വർദ്ധിപ്പിച്ച പിഴ ചുമത്തിയാൽ നീതി നടപ്പാക്കപ്പെടും. എതിർകക്ഷി-പ്രതി പിഴ അടയ്ക്കാൻ തയ്യാറാകാതെ, പകരം വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ മാത്രമേ തടവ് ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരൂ. അതിനാൽ, താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ ശിക്ഷയിൽ ഉചിതമായ ഭേദഗതി വരുത്തിയിരിക്കുന്നു:

22. മുകളിൽ പറഞ്ഞ എല്ലാ കാരണങ്ങൾകൊണ്ടും, താഴെ പറയുന്ന ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു:

(i) ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ പെറ്റീഷൻ നം.1282/2006, 1481/2006 എന്നിവയിൽ ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച 01.12.2009-ലെ ഉത്തരവുകൾ റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു.

(ii) സി.സി. നം.790/2000-ൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ജെ.എം.എഫ്.സി. ഉത്തരവിട്ട ശിക്ഷ പുനഃസ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

(iii) ആറ് മാസത്തെ സാധാരണ തടവും 2,00,000/- രൂപ (രണ്ട് ലക്ഷം രൂപ മാത്രം) പിഴയും ഉൾപ്പെടുന്ന ശിക്ഷയിൽ മാറ്റം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പകരം, എതിർകക്ഷി/എതിർകക്ഷി 2,50,000/- രൂപ (രണ്ട് ലക്ഷത്തി അമ്പതിനായിരം രൂപ മാത്രം) മൂന്ന് മാസത്തിനുള്ളിൽ പിഴയായി അടയ്ക്കാൻ ശിക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. പിഴ അടയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ, എതിർകക്ഷി/എതിർകക്ഷി ആറ് മാസത്തെ സാധാരണ തടവ് അനുഭവിക്കണം.

(iv) പിഴത്തുകയിൽ നിന്ന് 2,40,000/- രൂപ (രണ്ട് ലക്ഷത്തി നാൽപ്പതിനായിരം രൂപ മാത്രം) അപ്പീൽവാദി/പരാതിക്കാരന് നഷ്ടപരിഹാരമായി നൽകണം.

(v) അപ്പീലുകൾ നം.849-850/2011 ഭാഗികമായി അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു.

(vi) തീർപ്പാക്കാത്ത അപേക്ഷകൾ (ഉണ്ടെങ്കിൽ) തീർപ്പാക്കിയതായി കണക്കാക്കുന്നു.

അങ്കിത് ഗ്യാൻ അപ്പീലുകൾ ഭാഗികമായി അനുവദിച്ചു.